

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **R.J.**, bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148 280 02 Kolín, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2015, č. j. OD 83/15-2/67.1/15029/NL,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne ze dne 5. 3. 2015, č. j. OD 83/15-2/67.1/15029/NL, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :**I. Žaloba**

Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 3. 9. 2014, č. j. MML171827/13/OD/Kzá. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 1. 11. 2013 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Žalobce uplatnil tři základní, obecně formulované námitky. Namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť nebyl správním orgánem I. stupně vyzván k řádnému

doplnění odvolání. Poté připustil, že tuto vadu žalovaný v rámci odvolacího řízení odstranil, když vadný spisový materiál vrátil prvoinstančnímu správnímu orgánu k doplnění odvolacích důvodů, nicméně postup správního orgánu I. stupně svědčí o tom, že se tento správní orgán věcí nedostatečně zabýval a nevzal v potaz veškeré důkazy.

Dále žalobce uvedl, že žalovaný řádně nerefletoval na odvolací důvody, nezabýval se žalobcem předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí odvolacích orgánů (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu spolu s rozhodnutím Městského úřadu Písek předložil) vyplývá praxe těchto odvolacích správních orgánů, jež v prakticky shodných věcech posuzovaly, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.

Následně žalobce uplatnil žalobní výtku směřující do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, přestože, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Podle žalobce rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 č. bloku G 1498901 a série GF/2013 č. bloku F 0832677 nesplňují dostatečnou individualizaci skutku a z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 č. bloku C 1404971 neplyne dodržení zákonem stanovených požadavků podle rozsudku Nejvyššího správního soudu.

K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“ či zkratky ve vztahu k bezpečnostním pásům. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení, které k výzvě soudu vyčíslil na částku 10 800 Kč.

II. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný připomenul, že výzva k doplnění odvolacích důvodů ze dne 13. 11. 2014 byla žalobci zaslána, žalobce nato doplnil argumenty, se kterými

se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal. Dále poznamenal, že správní orgán I. stupně si vyžádal ověřené kopie všech předmětných pokutových bloků, a žalovaný se dostatečně zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalobcem předložená kopie jiného krajského úřadu se týkala jiného případu a žalovaný se k němu i stručně vyjádřil. Nadřízený policejní orgán přezkoumal žalobcem napadená rozhodnutí. Žalovanému pak jen přísluší zkoumat, zda jsou oznámení o uložení pokuty a jednotlivé pokutové bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. K této otázce žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a konstatoval, že žalobce v žalobě zmiňoval pokutové bloky jiné, než které byly předmětem řízení. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

III. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Z obsahu předloženého správního spisu soud ověřil, že žalobce podal dne 18. 11. 2013 námitky (bez uvedení konkrétních výtek) do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 7. 11. 2013.

Správní orgán I. stupně si obstaral výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě těchto přestupků:

- 1) ze dne 18. 11. 2011 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly odečteny 3 body;
- 2) ze dne 20. 3. 2012 za přestupek § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly odečteny 3 body; poté došlo k odečtu 4 bodů po uplynutí 12 měsíců;
- 3) ze dne 30. 7. 2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly odečteny 3 body;
- 4) ze dne 1. 11. 2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 9 zákona o silničním provozu, za který bylo odečteno 7 bodů.

Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala přestupků specifikovaných shora. K nim byly vyžádány kopie pokutových bloků série 1) NE/2007 č. E5123451, 2) DP/2011 č. P08889089, 3) FD/2013 č. D0739214 a 4) FD/2013 č. D0736221.

Ze spisu dále plyne, že žalobce neúspěšně požádal o přezkum rozhodnutí vydaných v blokovém řízení označených pod body 3) a 4). Sděleními Policie České republiky, Krajského ředitelství Libereckého kraje, ze dne 27. 1. 2014, bylo žalobci oznámeno, že rozhodnutí o uložení pokut v blokovém řízení nebyla vydána v rozporu se zákonem a není zde důvod pro zahájení přezkumného řízení. V důsledku tohoto postupu žalobce bylo řízení o námitkách přerušeno, když žalobce správnímu orgánu I. stupně podání podnětů k zahájení přezkumného řízení oznámil v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2014 byly žalobcovy námitky proti záznamu bodů podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné zamítnuty a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 6. 3. 2014 potvrzen. Toto rozhodnutí bylo z procesních

důvodů žalovaným zrušeno rozhodnutím ze dne 24. 6. 2014, č. j. KULK 40824/2014, a poté správní orgán I. stupně v řízení o námitkách pokračoval.

Rozhodnutím ze dne 3. 9. 2014 č. j. MML171827/13/OD/Kzá, byly znovu žalobcovy námitky proti záznamu bodů jako neodůvodněné zamítnuty a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 6. 3. 2014 potvrzen. Správní orgán I. stupně označil podklady, ze kterých vycházel, konstatoval, že žalobcovy podněty k zahájení přezkumného řízení proti dvěma rozhodnutím o uložení pokuty v blokovém řízení nebyly shledány důvodnými, za zbylé dva přestupky žalobce na místě pokutu zaplatil, s přestupkem souhlasil a pokutový blok podepsal. Zápisy bodů byly podle správního orgánu I. stupně provedeny správně a nebyl shledán důvod pro jejich opravu či změnu.

Blanketní odvolání ze dne 27. 9. 2014 doplnil žalobce k výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 13. 11. 2014. Obecné odvolací námitky směřovaly do přesvědčivosti a přezkoumatelnosti rozhodnutí, z tohoto pohledu podle žalobce nebyly naplněny požadavky pro řádný zápis právních norem, žalobce v tomto směru zmiňoval střídání zkratk vztahujících se k zákonu o silničním provozu. Dále obecně popisoval, jak má být v řízení o námitkách postupováno a jaké náležitosti musí splňovat pokutové bloky, především obecně brojil proti používání zkratk ohledně jednotlivých skutkových podstat přestupků. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49928/2014, které se nezpůsobilosti podkladů pro záznam do registru řidičů týkalo.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, přičemž podněty žalobce k přezkoumání dvou z nich byly příslušným orgánem Policie České republiky posouzeny jako nedůvodné, tyto pokutové bloky tak zůstaly platné a pravomocné. Správní orgán I. stupně podle žalovaného rozhodoval na podkladě všech dostupných a způsobilých podkladů, u přestupků dokladoval jak jednotlivá oznámení o uložení pokuty, tak samotná rozhodnutí o blokové pokutě, když ve spise byly zajištěny kopie pokutových bloků, které splňují požadavky dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, sp. zn. 9 As 2/2011. Zdůraznil, že v daném řízení není prokazováno naplnění skutkových podstat přestupků, ale jen to, zda pro záznam bodů existují relevantní podklady. Námitky směřující proti vyplnění pokutových bloků označil za obecné, nikoli podané na konkrétní případ. Na podporu svých závěrů žalovaný citoval část rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014-39, ze které plynou specifika blokového řízení a možnost využití zkratk ve vztahu k identifikaci přestupkového jednání a jeho kvalifikace.

IV. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu

s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Soud zdůrazňuje, že rozsah soudního přezkumu je s ohledem na dispoziční zásadu, kterou je správní soudnictví ovládáno, předurčen vymezenými skutkovými a právními důvody, ve kterých žaloba spatřuje vady či nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).

V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/202-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.

Soud se nejprve musel vypořádat s námitkou směřující do procesního postupu správních orgánů při doplňování konkrétních odvolacích důvodů, neboť v důsledku uvedeného pochybení žalobce namítal porušení svého práva na spravedlivý proces. Již tato

žalobní námitka svědčí o tom, že výhrady vůči napadenému rozhodnutí jsou uplatňovány obecně, bez ohledu na specifika konkrétního projednávaného případu a skutečné zkrácení práv žalobce. Soudy je z úřední činnosti známo (např. rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 16/2015 či 30 A 27/2015, publ. na www.nssoud.cz, ale zejména nedávný rozsudek zdejšího soudu ve věci sp. zn. 59 A 15/2015), že v řízeních o žalobách podávaných v zastoupení právním zástupcem, který zastupuje žalobce v právě projednávané věci, jsou, i když jde o případy různých žalobců, žalobní námitky shodné, uplatňované především v obecné rovině, bez uvedení souvislostí s procesními právy tohoto kterého žalobce a konkrétními pochybeními správních orgánů.

Z ustanovení § 82 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nepochybně plyne povinnost správního orgánu I. stupně vyzvat odvolatele k doplnění odvolacích důvodů, neboť jsou základní náležitostí odvolání s ohledem na stanovený rozsah přezkumu prvostupňového rozhodnutí odvolacím orgánem. V souzeném případě žalobce skutečně i proti v pořadí druhému rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 9. 2014 podal dne 24. 9. 2014 blanketní odvolání. Ovšem ze správního spisu vyplývá, že výzvou ze dne 13. 11. 2014 byl žalobce k doplnění odvolání vyzván správním orgánem I. stupně. Že by žalovaný správnímu orgánu I. stupně vracel spisový materiál za účelem doplnění odvolání, soud nezjistil. Žalobci tedy nelze přisvědčit, že byl zkrácen na právu na spravedlivý proces, ani že by se správní orgán I. stupně z namítaných důvodů věcí nezabýval a nevzal v potaz důkazy ve spisovém materiálu.

Protože i další část žaloby kopíruje námitky uplatněné již v žalobě projednávané zdejším soudem ve věci sp. zn. 59 A 15/2015, setrval soud na argumentaci uvedené v rozsudku ze dne 9. 10. 2015, č. j. 59 A 15/2015-52. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného.

K žalobnímu bodu, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, soud uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námítka a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobcova, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicitně* vypořádá.

Žalobce se odvoláním, včetně odkazu na dokládanou kopii rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, bránil prvostupňovému rozhodnutí v obecné rovině (s výjimkou výhrad k bloku ze dne 7. 3. 2014), aniž by upřesnil, jaký vztah má mít jím předložené rozhodnutí jiného správního orgánu, týkající se jiného účastníka řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, jiných pravomocných rozhodnutí, k projednávanému případu žalobce, a jaké konkrétní vady a kterých rozhodnutí, resp. pokutových bloků mají být v této souvislosti žalovaným reflektovány. Je to právě individualizace a jasná specifikace odvolacích námitek ze strany účastníka řízení, která zakládá odvolacímu správnímu orgánu povinnost na konkrétní námitky, výhrady a odkazy

konkrétně reagovat. Nejsou-li námitky dostatečným způsobem specifikovány, pak postačí vypořádat se s obecnými námitkami způsobem, u kterého nejsou pochybnosti, že v obecné rovině odvolací správní orgán napadené rozhodnutí přezkoumal. Plně postačovalo, pokud za z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se žalovaný s náhledem a rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neztotožňuje.

Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, řádně odůvodněné. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s odvolacími námitkami žalobce dostatečným a srozumitelným způsobem, který reflektoval naprosto obecnou povahu podaného odvolání. Z rozhodnutí vyplývá, že se náležitostmi rozhodnutí a pokutových bloků žalovaný zabýval. Větší obecnost a stručnost odůvodnění rozhodnutí žalovaného plně odpovídá již shora zmíněnému charakteru odvolacích námitek. Protože žalobce neuplatnil žádné konkrétní důvody, které by mohly zpochybnit vydané pokutové bloky a v návaznosti na ně vydaná oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení jako řádné podklady pro záznam bodů (nezpochybňoval konkrétní údaje na pokutových blocích na okolnosti vydání, svoje podpisy na nich, a tedy ani právní moc rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, neuváděl žádné skutečnosti, které by důvodně nasvědčovaly tomu, že daný přestupek nespáchal), neobjevily se ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí žádné konkrétnosti. V žádném případě ovšem nelze dospět k závěru, že žalovaný na odvolací důvody nereflektoval a jednotlivými rozhodnutími, na jejichž základě byl příslušný počet bodů žalobci do registru řidičů zaznamenán, se nezabýval.

Odvolává-li se žalobce v žalobě znovu na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu a rozhodnutí Městského úřadu Písek, která soudu spolu s kopiemi pokutových bloků jiných řidičů než žalobce předložil, pak soud uvádí, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.

Poslední částí žaloby žalobce brojí proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žalobce ve vztahu k rozhodnutí o přestupcích a rozhodnutí vydaných v blokovém řízení soudu předestřel, nelze než v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, přičemž povaze blokového řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné,

komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným.

Žalobce dále shrnuje důvody, které dle jeho přesvědčení způsobují, že pokutový blok nelze za způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů považovat. Činí tak ovšem, aniž by zároveň konkretizoval, jaké z uváděných vad ten kterým podklad pro zápis bodů má. Obecnost uplatněného žalobního bodu je nejlépe vidět na tom, že žaloba věnuje pozornost i identifikaci přestupkového jednání, jímž měla být naplněna skutková podstata přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti, ačkoli žalobci za takový přestupek nebyl ani v jednom případě záznam bodů do registru řidičů učiněn.

Soud musí žalobci oponovat, uvádí-li, že žalovaný vycházel jediné z oznámení od věcně příslušných oddělení policie o udělení pokuty v blokovém řízení. Ze správního spisu vyplývá, že již správní orgán I. stupně, ačkoli žalobce v podaných námitkách neuplatnil žádné jednotlivé výhrady proti záznamům bodů do registru řidiče, vyžádal také vydané pokutové bloky, zařadil je mezi podklady do spisového materiálu a po jejich kontrole rovněž s odkazem na výsledky projednání podnětů žalobce k přezkumnému řízení ve vztahu k pokutovým blokům série FD/2013 č. D0739214 a série FD/2013 č. D0736221 neshledal důvody pro výmaz zaznamenaných bodů. Žalovaný se potom náležitostí pokutových bloků věnoval obecně citací části rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014-39, poté co uvedl, že námitka týkající se vyplnění pokutových bloků byla jen obecná, nikoli podaná na konkrétní případ.

Jestliže žalobce stejně jako v řízení o námitkách před správními orgány nekoncretizoval skutečnosti, které by měly zpochybnit správnost obsahových a zákonem vyžadovaných náležitostí pokutového bloku, nezbyvá než soudu stručně shrnout, že na jednotlivých pokutových blocích, jejichž kopie jsou součástí správního spisu a které je nutno vnímat vždy ve spojitosti s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení, je vždy uvedeno jméno žalobce jako přestupce, identifikace jeho osoby provedená dle občanského průkazu či lustrací, státní poznávací značka motorového vozidla, zkratkovitý popis přestupkového jednání (zkratky týkající se nepřipoutání bezpečnostních pásů jsou plně dostačující - srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20) včetně místa, dne a hodiny jeho spáchání, odkaz na konkrétní porušení zákona o přestupcích včetně specifikace přestupku dle téhož zákona. Oprávněná úřední osoba je na jednotlivých blocích identifikována, je připojeno úřední razítko a její podpis. Je uvedena výše uložené pokuty a ve všech případech podpis přestupce, přičemž v řízení před správními orgány, a následně ani v podané žalobě, žalobce nenamítal, že by vozidlo v době spáchání přestupků neřídil, stejně tak nezpochybňoval své podpisy na pokutových blocích, pokuty uložené v blokových řízeních zaplatil na místě. Nelze tedy dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

V. Závěr soudu a náklady řízení

S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 12. října 2015.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu